

РЕШЕНИЕ

№ 178

гр. Варна, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XII СЪСТАВ ГО, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **Нейко С. Димитров**

при участието на секретаря **Галина Сл. Стефанова**
като разгледа докладваното от **Нейко С. Димитров** Гражданско дело № 20233100100264 по описа за 2023 година

Предявени са искиове от **И. К. и К. К.** срещу УМБАЛ "Света Марина" ЕАД за заплащане по 150000 лв. на всеки от тях, представляващи обезщетения за претърпените от ищите неимуществени вреди: болки и страдания от загубата на сина им **Н. К.ов К., б. ж.** на град **П.,** починал на 11.12.2021 г. в гр. Варна в резултат на неправилно лечение, при което не е дал информирано съгласие от 05.12.2021 г. за използване на лекарствения продукт "Veklury", евентуално в съгласието не е посочено и името на лекаря или специалиста, който е трябвало да даде на пациента необходимата информация; предприемане на оперативно лечение на пациента със сатурация 72 % и без да е установена причината за пневмомедиастинума и подкожния емфизем, за което информираното съгласие от 09.12.2021 г. за интубиране е подписано от двама лекари: дежурния лекар д-р **П.** и от ръководителя на клиниката доц. **Митева,** въпреки че бащата на пациента – ищецът **К. К.** е бил всеки ден в болницата, по чл. 49 от ЗЗД, ведно със законната лихва от 11.12.2021 г. до окончателното изплащане.

С определение, постановено в последното открито съдебно заседание, производството е прекратено само в частта по иска за горницата над 50000 лв. общо за двамата ищци.

Ответникът оспорва исковите. Твърди, че препаратът е одобрен за ЕС от Европейската медицинска агенция през м. юли 2020 г. Сочи, че лечението с него е било започнато още в болницата в **П..** Оспорва **Н. К.** да е разполагал с мобилен телефон по време на лечението.

Третото лице ЗАД "Армеец" АД поддържа оспорванията, предприети от ответника (л. 597). Сочи, че дори някое от действията да е неадекватно, то е в рамките на допустимия медицински риск.

Намира, че е налице случайно събитие или извънредно обстоятелство.

По същество страните поддържат становищата. Ищците представят подробни писмени бележки.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По предмета на делото:

В практиката се приема, че към пострадалия от увреждане няма изискване да излага изчерпателно в исковата молба по вид, естество и последици медицинските дейности или бездействия, от които се счита увреден, а това е доказателствен въпрос (решение № 89 от 27.10.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1694/2019 г., III г. о., ГК). Поради това конкретните действия при лечението следва да бъдат заличени от предмета.

Исковете и отговорът са допустими и надлежно предявени.

По същество:

От представените от ищците (л. 127 и сл.), а впоследствие и от третото лице (л. 553 и сл.) в заверени преписи документи в история на заболяването № 1299/2021 г., неоспорени от ответника, се установява, че Н. К. е приет за лечение от Ковид-19 в МБАЛ "Царица Йоана П." ЕООД на 02.12.2021 г. и е изписан, за да бъде преместен за лечение от ответника на 04.12.2021 г.

По време на лечението в П. Н. К. е издал декларация (л. 147 и л. 564) от 02.12.2021 г. за информирано (от д-р П.) съгласие на пациента относно осъществяването на диагностично-лечебна дейност и свързаните с това рискове.

Приложено е лечение с ремдесевир (л. 151 и л. 580 и заключение на в. л. 3. – л. 834), с търговско наименование Веклури (л. 369), който е показан за лечението на заболяването (обяснения на в. л. 3. – л. 839).

По информираното съгласие за лечение с Veklury от ответника:

Представен е от ищците (л. 38) и от ответника (л. 320) заверен препис от декларация от 06.12.2021 г. за информирано съгласие за лечение на пациент с коронавирус с неразрешен за употреба лекарствен продукт и/или с преливане на рековалесцентна плазма от Н. К., а именно Veklury.

От заключението на вещото лице К. М. (л. 618), неоспорено от ответника, е видно, че подписът не е положен от Н. К..

Възможно е при приема дежурният или лекуващият лекар да е решил, че тъй като пациентът е подписал декларации за информирано съгласие още в болницата в П. не е нужно да издаде друга декларация (показания на свид. Д.П.Г.В. – л. 639).

В цитираната декларация, дадена в болницата в гр. П. Н. К. е дал изрично съгласие за извършване на антибиотично лечение.

Съдът приема, че посочването на един елемент (антибиотици) от класа (лекарствени продукти с възможни странични въздействия) означава мълчаливо изключване на останалите елементи от същия клас. Поради това, независимо дали е бил разрешен или не и дали е бил фактически приеман от

пациента, е било необходимо съгласие за приема на друг лекарствен продукт.

В практиката на лечение от ответника се приема, че в декларацията не се вписва кой е лекарят, пред който е дадено съгласието (показания на свид. Д.П.Г.В. – л. 639).

Документи се съставят единствено и само, за да могат вписаните в тях обстоятелства да бъдат проверени. Пропускът да бъде вписано обстоятелство в документ, в зависимост от обстоятелствата, може да бъде преодолян (напр. когато се водят регистри или се проследяват правоприемства).

Ако не се впише името на лекуващия лекар, не може да се провери дали е предоставена информация. Пропускът да се впише името в декларацията може да бъде преодолян само ако документът е подписан и авторът може да бъде идентифициран или ако се води регистър на лекуващия лекар на всеки пациент. Ответникът води списък на дежурствата, но не и регистър.

Предвид изложеното съдът приема, че в декларацията следва да е вписано името на лекуващия лекар (решение № 7 от 12.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4681/2019 г., IV г. о., ГК), а ако това не е сторено – тя също да е подписана от лекуващия лекар с разпознаваем подпис.

В самия единствен (показания на свид. Д.П.Г.В. – л. 639) образец за декларация са предвидени места, както за името на лекаря, така и за подписа му.

Съдът приема, че лечението с неразрешен за употреба медикамент, без информирано съгласие на пациента, е противоправно.

Само по себе си обаче това противоправно състояние не причинява увреждане, нито създава предпоставки за такова.

Действия и бездействия:

От заключението на в. л. З. (л. 834) се установява, че още на 04.12.2021 г. от лабораторните изследвания е видно наличното възпаление, а от газовия анализ – нарастващата Дихателна недостатъчност. Видно е, че е продължена започнатата в гр. П. противовирусна терапия с Ремдесевир и други лекарства по установения тогава протокол за лечение на болни с Ковид 19 инфекция, в правилните дози и интервал на приложение.

Вещото лице приема, че тъй като подкожният емфизем е установен още на 04.12.2021 г., пневмомедиастинумът е възникнал преди приема на пациента в болницата на ответника, преди интубирането на пациента, не е вследствие травматична увреда от манипулация на структурите в средостението, а е усложнение на Ковид 19 инфекцията, наблюдавано нерядко при такива болни. Вещото лице сочи, че не може да даде заключение за целесъобразността на инцизиите, тъй като това е от специалността на гръден хирург, но не сочи, че манипулацията е навредила.

Приема най-сетне, че изследванията и описаното в декурзуса състояние на 09.12.2021 г. в 00:30 ч. – неспокоен, неадекватен, с дихателна честота над 40 за минута, показват живото-застрашаващо състояние, изискващо спешни мерки, несъвместимо с живота, което би довело до смъртен край при липса на забавни мероприятия.

По съгласието на ответника за инвазивна белодробна вентилация

(интубиране):

Преди да постъпи в болницата на ответника:

В показанията си свид. В.К.К. (дъщеря на ищците) сочи, че брат ѝ не е искал да бъде поставен на апаратно дишане, защото се опасявал, че кислородът няма да се подава както трябва и ще изгори дробовете му (л. 637).

Свидетелят К.К.А. (племенник на ищеца) сочи, че за интубиране въобще не са говорили и въобще не са мислили, че ще се стигне до това (л. 637, гръб).

Показанията на свидетелката В.К. са изолирани, но дори да се приеме, че Н. К. не е искал инвазивна белодробна вентилация преди състоянието му много да се влоши и да влезе в интензивното отделение, не би могло да се изключи възможността да е променил становището си след това.

На 09.12.2021 г.:

По установяването, че пациентът не е бил в състояние да даде съгласие:

Удостоверяването на сутринта на 09.12 (л. 318) от двама лекари, които не са присъствали лично (показания на свид. П. П. – л. 639 и свид. Д.М.-М.а – л. 641), е напълно лишено от смисъл и поради това не се прави (показания на свид. В. л. 658, гръб).

Същинското удостоверяване е извършено от д-р И. В. на 09 декември в 00:30 ч. в историята на заболяването (л. 352, гръб): за пациента е вписано, че е неспокоен, неадекватен и че буйства. Няма подпис на свидетел. В практиката се приема, че състоянието може да бъде установено и само със свидетелски показания (решение № 7 от 12.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4681/2019 г., IV г. о., ГК). Съдът приема, че показанията на свид. В. компенсират пропуска.

Именно поради невъзможността пациентът да даде съгласие дежурният лекар е взел решение за инвазивна вентилация без съгласието на пациента. Изложените от свидетеля В. обобщения, че за интубиране не се иска информирано съгласие, защото това не е планова манипулация, а е животоспасяваща и че в пулмологията въобще няма спешни ситуации, в които пациент би могъл да даде информирано съгласие, понеже нарушенията са от такъв тип, че увреждат мозъка и решението за интубиране се взема от лекуващия лекар, макар и да не са резултат от възприятия, а израз на личен и професионален опит, са напълно логични и убедителни. Съдът ги приема.

По възможността да бъде поискано съгласие от близките:

Ищците твърдят, че ако Н. К. не е могъл да даде съгласие, то е можело да бъде дадено от ищеца К. К., който всеки ден е бил в болницата. Безспорно е, че близките са идвали да получават сведения за пациентите от 12:30 часа до 13:30 часа, но не и след полунощ, когато е взето решението за инвазивна вентилация.

По последиците на апаратната (инвазивна) вентилация:

В показанията си (л. 641) свидетелката В. Д., завеждащ на Интензивното отделение сочи, че апаратната вентилация е последна мярка.

Вещото лице З. приема, че в процесния случай параметрите са проследявани в динамика и е приложена съответна кислородотерапия: от стандартно кислородоподаване през неинвазивна белодробна вентилация до интубация.

Това означава, че апаратната вентилация е била приложена след като са били изчерпани всички други възможности и ако не е била приложена, пациентът е щял да почине.

Съдът приема, че прилагането ѝ е било опит за спасяване, който е бил неуспешен, но не апаратната вентилация е причинила смъртта.

Отделно от действията и бездействията, посочени от ишците, по делото няма данни за неправилно лечение.

Вещото лице З. приема, че лечението е било правилно.

Исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

Ишците са възразили за прекомерност (л. 280). Защитата е водена във варианти, но делото все пак не е сложно от фактическа и правна страна.

Следва да бъде присъден по-нисък размер от платеното възнаграждение 20400 лв., а именно 10000 лв., както и сумата 500 лв. възнаграждения, платени на вещи лица.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени от И. Н. К., ЕГН ***** и К. К. К., ЕГН *****, двамата от гр. П., квартал *****, съдебен адрес за призовки и съобщения: гр. София, ул. "Н. Габровски" 61, ет.1, офис 1 чрез адвокат Л. А. от САК срещу УМБАЛ "Света Марина" ЕАД – Варна, ЕИК 103562052, седалище и адрес на управление: гр. Варна, п.к. 9010, р-н Приморски, ***** за заплащане общо 50 000 /петдесет хиляди/ лева, представляващи обезщетение за претърпените от ишците неимуществени вреди: болки и страдания от загубата на сина им Н. К.ов К., б. ж. на град П., починал на 11.12.2021 г. в гр. Варна в резултат на неправилно лечение, при което не е дал информирано съгласие от 05.12.2021 г. за използване на лекарствения продукт "Veklury", евентуално в съгласието не е посочено и името на лекаря или специалиста, който е трябвало да даде на пациента необходимата информация, на основание чл. 49 от ЗЗД, ведно със законната лихва от 11.12.2021 г. до окончателното изплащане.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач ЗАД "Армеец" АД, ЕИК 121076907 гр. София, ул. "Стефан Караджа" № 2.

ОСЪЖДА И. Н. К. и К. К. К., с. ЕГН, с. а. да заплатят на УМБАЛ "Света Марина" ЕАД – Варна, с. ЕИК, с. а. сумата 10500 (десет хиляди и петстотин) лв., от които 10000 лв., само част от платено възнаграждение на адвокат, поради прекомерност с оглед сложността на делото и 500 лв. платено възнаграждение на вещо лице, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването на преписи от решението на страните пред ВАпС.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

